

Forfatter: Heger, Jens Stephan

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Heger, Jens Stephan (1851-06-24)

Citation: Heger, Jens Stephan: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Heger, Jens Stephan (1851-06-24)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 106. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000099.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Heger, Jens Stephan, *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*,

1851, 24 Juni

Høistærede, kiære, gode Professor Molbech!

De viser mig saa megen godhedsfuld Opmærksomhed, at jeg sandeligen ikke uden Undseelighed kunde modtage den, dersom min Kiærlighed til Alt, hvormed De i mange foregaaende Aar har beriget og forskønnet vor Literatur, ikke qualte min Undseelse.

Om jeg end eiede alle de Smaating, hvormed jeg, i en lang Række af Aar, har overlæst den danske Literatur, saa vilde det dog være barnagtigt af mig at sende Dem disse hverken hensigtsmæssige og gode Smaa-Arbejder.

For Staffeldts Biografie og »Betragtning over det skønne i Naturen«, hvilket sidste jeg allerede har læst to Gange, modtage De her min hierteligste Tak! —

S. Staffeldt har jeg kiendt personlig; jeg gjorde mit Bekiendtskab med ham hos Deres gamle Kollega Fred: Ekkard, om hvem jeg kan fortælle Dem mange pudseerlige Egenheder.

Han var virkelig en Original, og er som saadan ikke ganske ukiendelig i hans »Haandbog over almeennyttig Literatur«, som jeg allerede i mit 19 Aar var Subskribent paa!

Ekkards Forbittrelse mod Moldenhaver og Had til Moldenh., var vel ikke ganske ugrundet, ligesom Werlauffs grænseløse Beundring — ifølge hans Natur — heller ikke er det. —

Ekkard [havde] faaet mig til at skrive Bogtitler til Cataloget, og Moldenbawer kastede engang fra Galleriet, over Kontoret, en urigtigt skreven Titel, som jeg var Forfatter til; men min Sorg over mit Kluderi føler jeg endnu, saa mange Aar tilbage i Tiden — lyslevende!

Naar jeg nu tænker paa de lykkelige Drømme Aar i min Ungdom, saa angrer jeg bitterligt, at jeg ikke blev ved Bibliotheket, om jeg end aldrig var stegen høiere end til en Amanuensisplads; thi den Bane jeg siden, ved mit tilfældige Bekiendtskab s. 107 med Rahbek, valgte, har jeg mange Gange angret, i mere end een Henseende. — Foersom, som altid var meget shakespearisk i sine Ytringer — sagde engang til mig: »jeg vilde ønske, at en Engel med et gloende Sværd havde jaget mig tilbage da jeg traad ind ad den Dør!« nemlig Døren til Theatret.

Lev nu vel, kiære Molbech! og modtag endnu engang min hierteligste Tak for de tilsendte Bøger.